

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 648/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu a uzneseniu Správneho súdu v Košiciach č. k. KE-7S/71/2019-135 z 11. septembra 2024 a proti postupu a uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/1/2025 z 31. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ podaním označeným ako „sťažnosť“, ktoré ústavnému súdu doručil 21. októbra 2025, namieta porušovanie tam nešpecifikovaných základných práv a slobôd v označenom konaní o správnej žalobe opomenutého účastníka pred správnym súdom a v označenom konaní o kasačnej sťažnosti pred najvyšším správnym súdom. Ústavný súd oboznamuje o podaní sťažnosti bez zákonných náležitostí a poukazuje na objektívny dôvod spočívajúci v zachovaní lehoty na podanie ústavnej sťažnosti. Súčasne sa zaviazal, že písomné doplnenie sťažnosti so zákonnými náležitosťami doručí ústavnému súdu v čo najkratšom čase po pridelení právneho zástupcu ústavným súdom.

2. Ďalším podaním doručeným ústavnému súdu tohto istého dňa sťažovateľ žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom o jeho zamýšľanej ústavnej sťažnosti. Označenému uzneseniu najvyššieho správneho súdu o zamietnutí kasačnej sťažnosti (jeho právnomu zástupcovi doručené 21. septembra 2025) vytýka arbitrárnosť a vyjadruje nesúhlas, že nemohli byť porušené subjektívne práva sťažovateľa ako užívateľa hlavnej stavby pod názvom „záhradková osada [REDAKOVANÉ]“. Dodáva, že ním zamýšľaná ústavná sťažnosť sa bude týkať

porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). V závere navrhuje, aby jeho žiadosti o pridelenie právneho zástupcu bolo rozhodnuté spôsobom uvedeným v uznesení ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 137/2025 z 25. marca 2025.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

4. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, nemožno od neho očakávať formálne bezchybné podanie. Ústavný súd nemôže rozumne vyžadovať, aby sťažovatelia právní laici, ktorí sa naň obracajú, namietali v podaniach konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohovorov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Minimálnou požiadavkou však musí byť ucelený opis skutkového stavu, prípadne vyjadrenie nespokojnosti s postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré podľa sťažovateľa odôvodňuje nutnosť zásahu ústavného súdu. Ústavný súd musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (IV. ÚS 49/2021).

5. Z uvedených dôvodov ústavný súd skúmal, do akej miery nedostatok právneho zastúpenia bráni kvázimeritornému prejednaniu ústavnej sťažnosti. Z obsahu podaní sťažovateľa vyvodil záver, že tie nielenže nespĺňajú náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, resp. náležitosti ústavnej sťažnosti (čo tvrdil aj samotný sťažovateľ), ale súčasne nie je možné z nich vyvodiť príčinnú súvislosť medzi porušením ním označených článkov ústavy a dohovoru a napadnutými rozhodnutiami správnych súdov. Inými slovami, absentujú v nej relevantné námietky a prezentovanie súvislostí tykajúcich sa porušenia označených práv vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam. Nestačí, ak sťažovateľ poukazuje na arbitrárnosť rozhodnutí, pretože arbitrárnosť môže mať v súdnych rozhodnutiach rôznu podobu. Práve preto by mal sťažovateľ v sťažnostnej argumentácii, z hľadiska jej potenciálneho úspechu v konaní pred ústavným súdom, relevantne popísať a vysvetliť interpretačný exces v právnych záveroch súdu, ktorý zapríčinil porušenie jeho práv na spravodlivé konanie (I. ÚS 633/2022, ZNaU č. 93/2022). Pre tieto dôvody nie je ústavný súd schopný posúdiť opodstatnenosť ústavnej sťažnosti sťažovateľa a následne aj vyhodnotiť, či sú v danom prípade splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu pre sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom.

6. Ústavný súd považuje za žiaduce dať do pozornosti, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti je kritériom klasifikačným, nie kvalitatívnym. Kritika právnych záverov všeobecných súdov pri poskytovaní ochrany „zákonným“ subjektívnym právam účastníkov konania musí mať v ústavnej sťažnosti nevyhnutné prepojenie na základné práva a slobody sťažovateľa, a to nielen na úrovni návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ale aj v rovine odôvodnenia ústavnej sťažnosti

(III. ÚS 463/2018). Odôvodnenie návrhu je pritom podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom.

7. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie tohto nedostatku návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnej obsahovej náležitosti (absencia konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

8. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku rozhodnutia).

9. V nadväznosti na záver vyslovený v predchádzajúcom odseku ústavný súd konštatuje, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017). Keďže nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu